

13 Mayıs 2006 Cumartesi

AYDIN ECZACI ODASI KONFERANS SALONU

15:00 Ethem Sancak Paneli
(Gelecekte Sağlık Sektörü İçinde Eczacının Yeri)

14 Mayıs 2006 Pazar

9:30 Çelenk Koyma

10:00 Kahvaltı Basın Toplantısı
(Men-tur Menderes Turistik Park Tesisleri)

ŞÜKRAN GÜNGÖR SAHNESİ

18:00 Kokteyl Prolonge

20:00 Tiyatro Euridice'nin Elleri
Ecz. Yalçın Dinçer

21:00 Yaşam Ustaları & DVD Gösterimi
İsmet Sezgin

Konuğumuz İsmet Sezgin'in konuşmaları ve fuayede
"Bir Uzun Soluktu Yaşam" adlı şiir kitabını imzalamaları

16 Mayıs 2006 Salı

ŞÜKRAN GÜNGÖR SAHNESİ

20:30 Tiyatro Oscar ve Pembeli Meleği
Yıldız Kenter

Biletler Eczacı Odasından temin edilebilir.

22 Mayıs 2006 Pazartesi

ŞÜKRAN GÜNGÖR SAHNESİ

19:30 Panel Aile İçi İletişim
Psikolog Doğan Cüceloğlu

Panel davetiyelidir, davetiyeler odamızdan alınabilir.

EURİDİCE'nin ELLERİ

“ Oyun Tek Perde”

Yazan : Pedro Bloch

Çeviren : Lütflü Ay

Yöneten : Yalçın Dinçer

Dekor : Hakan Apaydın

İşık : Cengiz Dağlı

Oynayan :

Gomersindo Tavares...: Ecz. Yalçın Dinçer

Yer : Şükran Güngör Sahnesi

Tarih : 14 Mayıs 2006

Saat : 20.00

YAZAR

PEDRO BLOCH

Brezilya Tiyatro yazarları arasında en verimli en başarılı olanlarından biridir. 1914 yılında doğmuş, çocukluk yıllarını Rio de Janeiro'da geçirmiştir. Tiyatro yazarlığının yanı sıra güçlü bir piyanist, mükemmel bir gazeteci ve Rio'nun en iyi hekimlerinden biri (kulak-burun-boğaz uzmanı) olarak tanınmıştır. Meydana getirdiği edebi eserler ,tiyatro oyunları yanında, mesleğiyle ilgili olarak yazdığı ciltlerle bilim eseri vardır. Tiyatro oyunlarının sayısı yirmiye aşmaktadır. Bunların birçoğu Brezilya dışında, Güney ve Kuzey Amerika, Avrupa dillerine çevrilmiş ve oynanmıştır. Pedro Bloch bugün Brezilya'nın yabancı memleketlerde en çok oynanan tiyatro yazarı olarak biliniyor. 1961'de Brezilya Tiyatro eleştirmenleri derneğinin altın madalyasını kazanmıştır. "Brezilya Edebiyat Akademisi de "Euridice'nin Elleri" oyununa birincilik ödülü vermiştir. Bu oyun bugüne kadar, dünyanın hemen her tarafında sahneye konulmuş ve 15.000 defadan fazla oynanmıştır.

Pedro Bloch zamanın ve içinde yaşadığı toplumun adamıdır. Tiyatrosu, vakit geçirmek için, eğlendirmek için, yazılmış oyunlar değildir. İnsanca şeyler anlatan ve gösteren bir tiyatrodur. Yalnız kafaya değil yüreklere de seslenir. Pedro Bloch seyircisine sevgi, güven ve dayanışma duygusu aşılar. İnsanoğlu'nun çektiği acılar kadar yitirmediği umutları da nerede olursa olsun bulup çıkarır dile getirir. Bütün oyunlarında soylu bir yüreğin atışını, temiz bir ruhun titreşimini duyar gibi oluruz.

"Euridice'nin elleri"nde çeşitli nedenlerle evini, karısını, çocuklarını bırakıp kaçan ve yıllar sonra bütün umutlarını yitirmiş olarak yuvaya döndüğünde, daha da acı durumlarla karşılaşan bir babanın psikolojik dramı anlatılmaktadır.

OYUNCU

ECZ. YALÇIN DİNÇER

1945 yılında Çine'de doğdu. İlk ve ortaokulu Çine'de, liseyi İzmir'de, Eczacılık öğrenimini de İstanbul'da tamamladı. Meslekte; çırak, kalfa ve eczacı olarak 50 yılını doldurdu. Aynı zamanda yaşamının 50 yılını tiyatro sanatına adadı. Geçtiğimiz yıl Nisan ayında 50. sanat yılı kutlanıp "2005 yılı Yerel Tiyatro Onur İnsanı" ödülünü aldı. Ondan önceki yıllarda da tiyatro sanatına yaptığı hizmetlerden dolayı, Çine ve Aydın Belediyelerinden, Aydın Lions ve Aydın Rotary'den, Görsel Basın AYT'V'den ödüller alırken, yazılı basından (Hürsöz) gazetesinden de "Aydın İli En Başarılı Kültür Adamı" seçilerek ödüllendirildi.

50 yıllık tiyatro yaşamında amatör tiyatro topluluklarında, Üniversite tiyatrolarında çalıştı. 1998 yılında Aydın'ın ilk özel tiyatrosu olan "Aydın Tiyatro" kurucularından oldu. 1999 yılında da Aydın Belediyesinin daveti üzerine "Aydın Belediyesi Şehir Tiyatrosu"nu kurup 5 yıl Genel Sanat Yönetmenliği yaparken ayrıca oyuncu, yönetmen ve dramaturg olarak da çalıştı. 5.ci yıl bu görevinden istifa ederek, yerel seçimlerde Aydın Belediyesinin Meclis Üyeliğine seçilip, Kültür-Sanat Komisyon Başkanlığı yaptı. Halen Meclis Üyeliği devam etmektedir.

Bugüne kadar;

Oynadığı Oyunlar:

- Cahit Atay'dan.....Pusuda
Laydi Gregory'den....Ay Doğarken
Cevat Fehmi'den.....Buzlar Çözülmeden
Harold Pinter'den.....Git Gel Dolap
Nikolai Gogol'dan....Bir Delinin Hatıra Defteri
David Rinsels'den....Savunma
Pedro Bloch'dan.....Euridice'nin Elleri
Kendi uyarlaması....Orhan Veli
Karl Wittlinger'den...Samanyolu
Arthur Miller'den.....Bedel
Necati Cumalı'dan....Derya Güllü

Sahneye Koyduğu Oyunlar:

- Sadık Şendil'denİhtilat Var
O.Zeki Özturanlı'dan.....Batak Göl
Anton Çehov'dan.....Tütünün Zararları
Luigi Pirandello'dan.....Ağzı Çiçekli Adam
Eugen O'Neil'den.....Kahvaltıdan Önce
Sabahattin Kudret Aksal'dan..Kahvede Şenlik Var
Fikret Terzi'den.....Hacivat-Karagöz(Çocuk Oyunu)

Dramaturgluğunu Yaptığı Oyunlar:

- John Steinbeck'ten.....Fareler ve İnsanlar
Turan Oflazoğlu'ndan...Deli İbrahim

Ayrıca 50 yıllık tiyatro anılarını kaleme aldığı "Öyle Bir Seveda ki.." adlı kitabı da 2002 yılında yayınlandı.

**BİR UZUN SOLUKTU
YAŞAM**

İSMET SEZGİN

ŞİİR

İSMET SEZGİN

Uzun yıllar siyasetin her aşamasında "önemli" yeri olan başarılı siyaset adamı İsmet Sezgin, 1928'de Aydın'da doğdu.

Çocukluğunun geçtiği yıllar, ülkece yoksulluğun yaşandığı, Kurtuluş Savaşı'nın ağır yükünden sıyrılmaya çalışan umut dolu; ama zor yıllardır. Memur bir babanın güçlükle yetiştirdiği dokuz kardeşin en büyüğü olan İsmet Sezgin, babasını erken yaşlarda yitirince yaşamı boyunca herkese karşı omuzlarında taşıyacağı sorumlulukla daha o günlerde buluşarak kardeşlerine kol kanat germiş; insanlar için bir şeyler yapmayı ülkü edinerek de çok geçmeden yalnız kardeşlerinin değil, herkesin "İsmet Ağabey'i" olmuştur.

Umutların ocağında olabilmek kolay değildi elbet. Yaşanması birçok şeyi ertelemek durumunda kaldı. Ne sevdalarını yaşayabildi gönlünce ne de çocuklarının saçlarını doya doya okşayabildi. Severek seçtiği siyaset yolunda hep çalıştı, hep didindi ülkesi için. Yüreği şiir duyarlılığıyla coşarken o hep en zor kararları verdi.

İzmir'e geldiğinde, atletizm yapan, şiir ve edebiyat tutkunu bir gençti. İzmir Yüksek Ekonomi ve Ticaret Okulu'nda okurken insanları etkileyen kişiliğiyle Talebe Birliği Başkanlığına seçildi. Bu onun ileride siyasette yakalayacağı başarının adeta ilk habercisidir. Uzun yıllar sevdasını dayanışmayla sürdüreceği eşi Saadet Hanımefendi ile tanışması da üniversite yıllarına rastlar.

Eğitimi tamamladığında Denizli Emlak Kredi Bankası'nda çalışmaya başladı. Denizli'de geçen yılları İsmet Sezgin'in aktif siyasete de atıldığı yıllardır. 1955 yılında, henüz yirmi yedi yaşında, doğup büyüdüğü Aydın İlinin Belediye Başkanıdır. Ve aynı zamanda Türkiye'nin en genç Belediye Başkanıdır. Bu genç siyasetçi, çalışkanlığı, dürüstlüğü, dışadönüklüğü, iyi konuşması, becerisi, sevgisi ve halka yakınlığıyla Türkiye'nin yakın tarihinde hep önemli görevlerde bulunacaktır artık. Ne darbeler, krizler göreek, yine de dimdik ayakta kalacaktır.

1961 seçimlerinde Aydın Milletvekili olarak parlamentoya giren İsmet Sezgin; Gençlik ve Spor Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, TBMM Başkanlığı, 55.Cumhuriyet Hükümetlerinde Başbakan yardımcılığı ve Milli Savunma Bakanlığı görevlerini üstlendi. 2002 Mayıs'ından sonra kendi isteğiyle aktif siyasetten ayrıldı.

Dünyayı şair duygusallığıyla algılayan, sevgiyle yorumlayan, insan sıcaklığına tutunarak yaşayan İsmet Sezgin şimdi "Bir Uzun Soluktu Yaşam"la içimizi ısıtıyor.

Ümit Zileli

— KENTER TİYATROSU —

**OSCAR
VE
PEMBELİ MELEĞİ**

Yazan : Eric Emanuel Schimitt
Çeviren : Serap Babür
Yöneten ve oynayan : Yıldız Kenter

Yer : ŞÜKRAN GÜNGÖR SAHNESİ
Tarih : 16 Mayıs 2006
Saat : 20.00

Oyun, 10 yaşındaki hasta çocuk Oscar ve yüz yaşına merdiven dayamış, gönüllü bakıcı "Pembeli Mummy"nin yarattıkları, yaşadıkları güzelim arkadaşlığın, dostluğun öyküsü.

Henüz çocuk yaşındayken ölüm gerçeğini kabullenen Oscar, yaşam elden gitmekteyken Pembeli Meleği'nin önerisiyle her günü 10 yıl sayıp, 12 günde 120 yıl yaşıyor. Allah'a mektuplar yazarak anlatıyor yaptıklarını . . . Oscar kendine yeni bir yaşam şansı veriyor ama gerçekte seyirciye de yaşam dersi veriyor !
Yüzleşebilenler, sorgulayabilenler ve hesaplaşabilenler için.

Yaşam, ölüm, inanç ve Allah değerlerinin karşılığını ararken, yanıtı da kendisi buluyor:

"Yaşamın tek çözümü onu yaşayabilmektir."

Oscar ile yaşamı katlaya katlaya yaşarken, dünyaya ilk kez görüyormuşçasına bakabilmeyi, nefes alabilmeyi, yaşadığının farkına varabilmeyi, yüreğimizi ve kafamızı güzelliklerle doldurabilmeyi öğreniyoruz yeniden. Oscar bize çocuksuluğunu hiç yitirmeden, açtığı güler yüzlü penceresinden yepyeni bir yaşam sunuyor, akıp giden zamanı yakalamamızı anımsatıyor. Üstelik gülümseterek, güldürerek. . .

Seyirciye de kendisiyle birlikte büyüme olanağı veriyor. Ona binbir umut dağıtarak var olmanın mutluluğunu yaşatarak, hayatın bir hediye değil, sadece ödünç verilmiş bir zaman olduğunu vurgulayarak. . .

Bir tür arınmayı sağlarken, yaşama sınıksız sarılmamızı istiyor sanki !

PSİKOLOG

Doğan Cüceloğlu'nun Yaşam Yolculuđu

On bir çocuklu bir ailenin on birinci çocuğu olarak Mersin'in Silifke kasabasında doğmuşum. On yaşındayken annemi kaybettim ve ölümün ne demek olduğunu anladım: artık onu bir daha hiç göremeyecek, dokunamayacak, naz edemeyecektim.

Silifke'de en yüksek dereceli okul olan ortaokulu bitirdikten sonra subay olan ağabeylerimin yanında Ankara ve Kırklareli'nde okudum ve Kırklareli Lisesi'nden mezun oldum. Kırklareli lisesinde ilk aşk şiirimi yazdım

Ankara Atatürk Lisesi'nde edebiyat ve kompozisyon öğretmenim olan Cahit Okurer bir gün ne olmak istediğim sordu; mühendis olmak istediğimi söyledim. Bilim adamı olmak istemez misin, dedi. Onun etkisi altında İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'ne yazıldım ve oradan mezun olduktan sonra ABD'de Illinois Üniversitesi'nde doktoramı yaptım. Uzmanlık alanım iletişim psikolojisidir.

Amerika'da doktora öğrencisiyken, benim gibi doktora öğrencisi olan Kaliforniya'da doğmuş büyümüş Emily ile tanıştım ve evlendim. On bir süren evliliğimizde üç çocuğumuz oldu: Ayşen, Elif ve Timur.

Evlendiđimde ne kendimi tanıyormuşum, ne de evliliğin ne olduğunu. Silifke'de büyürken çevremde gördüğüm evlilik, koca, baba modelleriyle Kaliforniya'da büyümüş feminist bir Amerikalı kıza kocalık yapmaya çalıştım. Sonuç: hem ben çok ıstırap çektim hem de Emily'e acı çektirdim. Benim şimdi yüreğimi en çok yakan çocuklarıma verdiğim acılar. Onlardan dört yıl ayrı yaşadım.

Yaşadığım acılar her şeyi bilmediğimi, öğrenmem gereken çok şey olduğunu gösterdi ve yalnız bilgi yönünden değil, insan olarak gelişmem gerektiğine ikna oldum.

Kendimi geliştirme süreci içinde kitap yazmaya başladım; ilk kitabım İnsan İnsana bu sürecin ilk ürünüdür. Gelişim süreci içinde kazandıklarımı kitaplar yoluyla paylaşmaya devam ediyorum.

Amerika'daki görevimden emekli olup ayrıldıktan sonra Türkiye'de kitap yazmayı sürdürdüm. Kitap yazmanın yanı sıra konferanslar ve seminerler verdim, televizyon programlarına başladım.

FARMAX **ECZANE DEKORASYON'unun** **KATKILARIYLA**

“Hepimiz birbirimizin yaşamlarımızın çatlak ve aralıklarında yaşıyoruz; her şey, görebilseydik sanırım şaşkınlıktan dilimiz tutulurdu diye yazmıştı Murdoch yıllar önce Ağ’ında. Ki, altını döne döne çizmiş olduğum bu satırları, henüz hazırlanmakta olan bu kitabın 2003 güzünde yayımlanan tanıtım metnine de taşımıştım. Altına da; “Kalemimin ucuna bırakverdi hayatını. Bütün içtenliğiyle. Gizlisiz, saklısız... ‘Tanıyanlar’ şaşıracaklar evet, ama ‘doğduğundan beri tanıyanlar’ın sanırım şaşkınlıktan dilleri tutulacak. Kocaman bir sürpriz var onlara” diye yazmıştım. Eklemeliyim; “tanıyanlar”ın ve “yakından tanıyanlar”ın şaşkınlığı, o hayat öyküsünü aktaranın; “insan ve davranışı”nu konu alan bir bilim dalında insanı aramak üzere yola koyulmanın, yolu üzerinde kendi kendisiyle çarpışıp da kendine rastlaması ve sonrası sırasında duyduğu şaşkınlığın yanında hiç kalır. Anlattığı, bu toprağın çocuklarından birinin, önce kendi aynasında, sonra uzak bir kıtada, Amerika’da, farklı bir kültürün aynasında bıraktığı görüntüde kendini ve kültürünü fark etmesinin kahkaha ve gözyaşı dolu öyküsüydü...”

Anlatan, burada ve orada, 45 yılını psikoloji bilimine vermiş biri olunca, anlatılan da sadece o aynadaki görüntüyü aktarmaktan, sergilemekten ibaret kalamazdı elbette. “Fark ediş”ti anlatılacak olan... (Sadece birbirimizin değil), nasıl? kendi yaşamlarımızın “da” çatlak ve aralıklarında yaşıyor, yaşayabiliyor olduğumuzdu sergilenecek olan. Anlattı. Hayat öyküsünde... “İnsanlık hali” dile geldi. “Burada”ve“orada”...

